صفحه‌آرا: علی حسنی

مجلس

مقصر واقعی تورم کیست؟

در جلسه علنی روز یکشنبه مجلس شورای اسلامی، اظهارات اخیر مسعود پزشکیان، رئیس جمهور درباره مجلس به‌عنوان «اصل تورم» با واکنش صریح و انتقادی برخی نمایندگان همچون علی خضریان، نماینده مردم تهران، روبه‌رو شد. خضریان در نطق میان‌دستور خود، ضمن استقبال از نقد عملکرد مجلس، تأکید کرد که رئیس‌جمهور نمی‌تواند نقش و مسئولیت خود در مدیریت اقتصادی کشور را نادیده بگیرد؛ خصوصاً آنکه بخش قابل‌توجهی از بحران‌های موجود نتیجه مستقیم تصمیمات دولت و وزرای منصوب دولت است.

خضریان سخنان خود را با لحنی کنایه‌آمیز آغاز کرد و گفت که اگر رئیس‌جمهور، مجلس را عامل تورم می‌داند، او از سوی مجلس عضو خواهی می‌کند؛ زیرا به اعتقاد وی، همراهی بیش از حد مجلس با دولت سبزدهم به‌جای نظارت سختگیرانه، به ناگزار آمدی برخی وزارتخانه‌ها دامن زده است. وی خطاب به رئیس‌جمهور افزود که «دکتر پزشکیان سال‌ها در صحن مجلس حضور داشته و خود بخشی از همین ساختار بوده و بنابراین، نقد امروز ایشان بیش از همه متوجه عملکرد گذشته اوست.

نماینده تهران در ادامه به موضوع قیمت کالاهای اساسی پرداخت و با اشاره به نظام ارزی ۲۸۵۰۰ تومانی گفت: اگر قرار بود سیاست ارزی دولت به نتیجه برسد، اکنون قیمت برنج باید در بازار کیلویی ۲۶ هزار تومان باشد، اما در عمل شاهد هستیم که برنج هندی با نرخ ۱۴۵ هزار تومان به فروش می‌رسد. او تأکید کرد که اگر مجلس وزیر صنعت و اقتصاد دولت را در زمان خود مورد توبیخ یا استیضاح قرار داده بود، شاید چنین شکاف قیمتی و نابسامانی در بازار شکل نمی‌گرفت.

خضریان سپس به وضعیت پرچالش حوزه مسکن اشاره کرد و با یادآوری وعده‌های دولت درباره ساخت سالانه یک‌میلیون واحد مسکونی، گفت که امروز گرانی افسارگسیخته مسکن و انحصار ایجادشده در این حوزه محصول عملکرد وزارت راه و شهرسازی است. او افزود: اگر مجلس نسبت به عملکرد وزیر راه و شهرسازی برخورد جدی می‌کرد، این حجم از نارضایتی و بحران در بازار مسکن ایجاد نمی‌شد.

وی با تأکید بر اینکه مجلس بازدهم و دوازدهم همواره تلاش کرده‌اند با دولت همراهی کنند، خاطرنشان کرد: «ما مقصریم و این حرف شما را قبول داریم. اگر ما شما همراهی نمی‌کردیم، اکنون شاهد کم‌کاری‌ها و عملکرد نامطلوب برخی وزرا نبودیم. اما تلاش ما همواره کمک به دولت بوده است تا در مسیر خدمت‌رسانی بهتر حرکت کند.»

خضریان خطاب به رئیس‌جمهور یادآور شد که دولت برای حل مسائل اقتصادی نیازمند رویکردی منسجم، برنامه‌محور و مبتنی بر یارگیری است و نمی‌تواند مشکلات را تنها با اشاره به نقش نهادهای دیگر توضیح داد. او هشدار داد که تداوم وضعیت فعلی، بدون بازنگری جدی در تیم اقتصادی دولت، می‌تواند فشار بیشتری بر معیشت مردم وارد کند.

این نماینده مجلس در بخش پایانی سخنان خود، تأکید کرد که مجلس آمادگی دارد برای اصلاح ساختارهای ناکارآمد با دولت همکاری کند، مشروط بر اینکه دولت نیز نقش نظارتی مجلس را به رسمیت بشناسد و از فراکنی نسبت به ریشه‌های اصلی تورم و گرانی پرهیز کند.

وی خاطرنشان کرد که مردم امروز بیش از هر زمان دیگری انتظار شفافیت و صداقت در بیان مسائل را دارند و مسئولان مختلف اجرایی و قضایی فاصله گرفته و برای حل مشکلات کشور تصمیم‌های جدی و عملی اتخاذ کنند.

در عین حال، خضریان با تأکید بر اینکه مقصر واقعی تورم تنها یک نهاد یا بخش نیست، گفت که ترکیبی از تصمیمات دولت، عملکرد وزرا و مدیریت ناکافی برخی دستگاه‌ها باعث شکل‌گیری این وضعیت شده است. وی همچنین تأکید کرد که تمرکز صرف بر مجلس به عنوان عامل تورم، تصویر واقعی از بحران اقتصادی را محدودتر می‌کند و لازم است نگاه جامع‌تری به ریشه‌ها و علل تورم داشته باشیم. به گفته وی، برای اصلاح وضعیت، همکاری متقابل میان دولت و مجلس و پایبندی به اصول یارگیری و برنامه‌محوری ضروری است تا فشار بر معیشت مردم کاهش یابد و ثبات اقتصادی برقرار شود.

تقویت بدون وقفه نیروهای مسلح

ارتقای توانمندی‌های نیروهای مسلح بدون وقفه درحال انجام است. امیر کیومرث حیدری، جانشین فرمانده قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیاص) با اعلام این خبر، تأکید کرد: در رزمایش اخیر نیروی دریایی سپاه، شاهد تسلیحاتی بودیم که «دورزن»، «قلقطرن»، «هوشمند» و از همه مهم‌تر «بومی» بود. /تسنیم

خبرهایی که نمی‌بینید

ایران، اسرائیل را عقب راند

ایران امروز یک قدرت بزرگ منطقه‌ای است. لئونید ساوین، اندیشمند برجسته روس با بیان این مطلب، تأکید کرد: عملکرد ایران در جنگ ۱۲ روزه نشان داد از قدرت کافی برای مقاومت و بازدارندگی برخوردار است، به‌گونه‌ای که اسرائیل مجبور شد تجاوزهای خود را متوقف کند. / ایسنا

روز دانشجو همراه با ۳دانشجوی فلسطینی در تلویزیون همشهری

قصه غزه

گفت‌وگو

در یک نشست رسانه‌ای در تلویزیون اینترنتی همشهری که با حضور ۳دانشجوی فلسطینی مقیم ایران برگزار شد، روایت‌های مستقیمی از بحران انسانی غزه و پیامدهای جنگ اخیر مطرح شد. رهف ابوطاها، دانشجوی پزشکی و متولد اردوگاه‌های سوریه، با اشاره به سابقه چندنسل آوارگی خانواده‌اش تأکید کرد: وضعیت امروز فلسطینی‌ها ادامه همان چرخه بی‌پایان بی‌وطنی است. احمد الحدیدی، دانشجوی پزشکی، گفت: از پنجم اکتبر ۲۰۲۳ هیچ ارتباط یادداری با خانواده‌اش نداشته و تنها پیام‌های کوتاهی دریافت می‌کند که در آنها خانواده‌اش صرفا اعلام می‌کنند «زنده‌اند». محمد ستیتان دانشجوی مهندسی نیز توضیح داد از زمان کودکی تا امروز ۴جنگ را تجربه کرده و در نبرد اخیر خانه‌شان کاملا تخریب شده است.

این ۳ دانشجو با شرح تجربه‌های شخصی، اینجا پزشکی می‌خوانم و برای همین ایران هستم.

احمد الحدیدی: من فلسطینی و اهل غزه هستم. من به ایران آمدم تا درسم را ادامه دهم. من در مقطع لیسانس پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران تحصیل می‌کنم.

محمد ستیتان: من فلسطینی هستم و در شهر غزه متولد شده‌ام. من ۳سال پیش برای درس خواندن به ایران آمدم و الان در دانشگاه دانشگاه‌های مختلف حضور یافتند و ضمن شنیدن دیدگاه‌ها و نقدهای دانشجویان، به طرح نکات مهمی درباره تحولات جاری در حوزه‌های مختلف پرداختند. مسعود پزشکیان در دانشگاه شهید بهشتی تهران حضور یافت و غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه‌قضاییه نیز در جریان چهل‌وهشتمین سفر استانی خود به مقصد زنجان، در دانشگاه این شهر حضور یافت و پاسخگوی سؤالات دانشجویان بود. علیرضا زاکانی، شهردار تهران نیز به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز رفت و پاسخگوی دانشجویان بود. سرلشکر سیدعبدالرحیم موسوی، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح و سردار محمد پاکپور، فرمانده کل سپاه پاسداران نیز از جمله فرماندهان ارشد نظامی ایران بودند که در جمع دانشجویان حاضر شدند.

در روزی که مسئولان ارشد کشور به گفت‌وگوی بی‌واسطه با دانشجویان پرداختند، درباره موضوع‌های مختلفی از وضعیت اقتصادی کشور گرفته تا موضوع حجاب و جنگ ۱۲روزه بحث‌های داغی مطرح شد که محورهای آن را در ادامه می‌خوانید.

خاتم‌رهف شما کجای سوریه متولد شدید؟

رهف: من در اردوگاه متولد شدم. البته پشت اینکه من در اردوگاه متولد شدم یک داستان خیلی طولانی است. این داستان پر از رنج، خون، تبعیض، ایستادگی و مقاومت است. پدربزرگ من یک اسیر بود. او ادم غیرتی و شجاعی بود و در بیت‌لحم نزدیک قدس زندگی می‌کرد. اسرائیلی‌ها اینجا خیلی به مردم ظلم کردند. پدربزرگ من راه مقاومت را انتخاب کرد و درباره این ظلم سکوت نکرد. پدربزرگ من یک بحث کنار جاده گذاشت و وقتی منفجر شد چندین سرباز اسرائیلی کشته شدند. او از زمان ۱۹ سالگی بود. اسرائیلی‌ها دنبالش رفتند و دستگیر شد و ۲بار حکم ابد گرفت. پدربزرگم در زندان شکنجه شد. پدربزرگ من نه ناخن داشت و نه دندان. اسرائیلی‌ها خیلی بی‌رحمانه با او برخورد کردند. او بعد از ۱۲ سال با اجرای تبادل اسرا آزاد شد. او بعدا حکم تبعید گرفت و اجازه پیدا نکرد به فلسطین برگردد. او به سوریه رفت ولی راه مقاومت را ترک نکرد. او در سوریه و جنوب لبنان هم مقاومت کرد.

آقای احمد شما درباره جنگ‌های اخیر غزه چه تجربه‌ای دارید؟

الحدیدی: از طرف خانواده‌ام تماسی داشتم و با آنها صحبت کردم. به آنها گفتم: آنجا چکار می‌کنید؟ آنها گفتند خیلی رهایی برای بیرون رفتن نداریم. هدف آنها جای درس و پیشرفت الان این است که چطور غذایشان را تهیه کنند. غذا را تنها آنهاگالرگان می‌توانند بدهند. ما ۳۰سال است که تحت محاصره هستیم. راه دیگری برای تهیه غذا وجود ندارد. مردم زیر چادر زندگی می‌کنند و باران به آنها آسیب می‌زند.

آقای محمد آخرین تماس شما با مادرتان چه زمانی بوده است؟ خیلی هم‌کلاسی‌ها با شما چطور بود؟ اینطور نیست؟

ستیتان: من در این دو سال جنگ ۴بار توانستم با پدرم تماس بگیرم. اینترنت ضعیف است و برخی وقت‌ها قطع است. بیمارستان اینترنت دارد ولی ضعیف است. در خانه اینترنت نیست. به همین خاطر نتوانستم پیشرفت را تجربه بکنم. با مادرم هم کمتر توانستم ارتباط بگیرم. با یک کمک کننده پیش بود. اینترنت خیلی ضعیف بود و نمی‌توانیم خبر بزنیم.

آقای محمد شما چه تجربه‌ای از این جنگ دارید؟

ستیتان: من ۲۰۰۱ به دنیا آمدم و در جنگ متولد شدم و بزرگ شدم. من چند جنگ دیدم. جنگ اول در سال ۲۰۰۸ در غزه بود. در ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴ هم جنگ‌های دیگری داشتیم. ۲۰۱۴ برای من سخت‌ترین جنگ بود.

این همان جنگی است که ۵۱روز طول کشید؟

ستیتان: بله. نزدیک به ۴ماه طول کشید. در عید فطر آن سال دایی من به خانه ما آمد ولی در شب شرایط سخت شد و دایی‌ام نتوانست به خانه‌اش برگردد. او در خانه ما ماند و قبل از نماز صبح یمبی کنار خانه ما زدند که سقف ایرانیتی خانه روی ما افتاد. ما نزدیک به ۵۰نفر در یک اتاق بودیم ولی خدا را شکر کسی به شهادت نرسید. ۲روز بعد دوباره یمبی کنار خانه ما زدند. من به محل حادثه رفتم که ببینم چه شده است. ساعت ۶صبح بود. برای نخستین بار از نزدیک دیدم که کسی دستش قطع شده است و برایم خیلی سخت بود. حمله دیگری کردند و دوستم شهید شد. من نتوانستم به خانه برگردم و به خانه دوست پدرم رفتم. تا ساعت ۴صبح اجازه ماندم و وقتی می‌خواستم به خانه برگردم، یک نفر من را در خیابان دید و گفت کجا بودید؟ خانواده‌ام نگران هستند. من گفتم الان سریع به خانه برمی‌گردم. گفتند نه، الان آنجا کسی نیست. گفتم چرا؟ گفتند یمبی به خانه کنار شما زدند و خانواده شما هم از خانه رفتند بیرون. گفتند پیش عمه‌ات رفته‌اند. ما مردم عادی بودیم، سرباز نبودیم. من ۱۳ ساله بودم و خیلی سخت بود.

الان وضعیت چطور است و مردم زندگی می‌کنند؟

ستیتان: در این جنگ خانه ما را به‌طور مستقیم زدند. الان خانواده من در یک مدرسه زندگی می‌کنند. در این جنگ بیشتر از ۸۰هزار نفر غزه نابود شد. بیشتر مردم در چادر زندگی می‌کنند. الان باران می‌بارد و وارد چادر می‌شود.

آب خوردن وجود دارد؟

الحدیدی: از طرف خانواده‌ام تماسی داشتم و با آنها صحبت کردم. به آنها گفتم: آنجا چکار می‌کنید؟ آنها گفتند خیلی رهایی برای بیرون رفتن نداریم. هدف آنها جای درس و پیشرفت الان این است که چطور غذایشان را تهیه کنند. غذا را تنها آنهاگالرگان می‌توانند بدهند. ما ۳۰سال است که تحت محاصره هستیم. راه دیگری برای تهیه غذا وجود ندارد. مردم زیر چادر زندگی می‌کنند و باران به آنها آسیب می‌زند.

آقای احمد شما در تماس با ما درتان چه زمانی بوده است؟ خیلی هم‌کلاسی‌ها با شما چطور بود؟ اینطور نیست؟

ستیتان: من در این دو سال جنگ ۴بار توانستم با پدرم ارتباط بگیرم. اینترنت ضعیف است و برخی وقت‌ها قطع است. بیمارستان اینترنت دارد ولی ضعیف است. در خانه اینترنت نیست. به همین خاطر نتوانستم پیشرفت را تجربه بکنم. با مادرم هم کمتر توانستم ارتباط بگیرم. آخرین بار ۲هفته پیش بود. اینترنت خیلی ضعیف بود و نمی‌توانیم خبر بزنیم.

الحدیدی: من در این چند ماه می‌توانستم صحبت کنند که بگویند زنده هستند. از آنها دربار، چادر محل اسکان‌شان می‌پرسیم. آنها از حملات سنگین می‌گویند.

ستیتان: برخی مردم فکر می‌کنند جنگ تمام‌شده است، نه. آتش‌بس داریم. برخی مردم فکر می‌کنند در دسر ما از ۷ اکتبر شروع شده است ولی ما قبل از جنگ هم در یکی از بزرگ‌ترین زندان‌های جهان زندگی می‌کردیم. این نکته بسیار مهمی است که باید توضیحش دهم. برخی مردم فکر می‌کنند ما قبل از ۷اکتبر زندگی خوبی داشتیم، ولی اینطور نبود. ما بیشتر از ۱۸ سال در محاصره بودیم. دور کل غزه دیواری است که ارتفاعش از سطح زمین ۸متر است و از زیر زمین بیش از ۲۰متر است. غزه هم دریاست که ما فقط می‌توانیم یک و نیم کیلومتر در آن جلو برویم؛ اگر جلوتر برویم آنها ما را می‌زنند. ما در محاصره بودیم.

از طرف مصر چطور؟

ستیتان: دیوار بود. آب بود. اینترنت و همه چیز دست اسرائیل بود.

خاتم رهف شما کجای سوریه متولد شدید؟

رهف: من در اردوگاه متولد شدم. البته پشت اینکه من در اردوگاه متولد شدم یک داستان خیلی طولانی است. این داستان پر از رنج، خون، تبعیض، ایستادگی و مقاومت است. پدربزرگ من یک اسیر بود. او ادم غیرتی و شجاعی بود و در بیت‌لحم نزدیک قدس زندگی می‌کرد. اسرائیلی‌ها اینجا خیلی به مردم ظلم کردند. پدربزرگ من راه مقاومت را انتخاب کرد و درباره این ظلم سکوت نکرد. پدربزرگ من یک بحث کنار جاده گذاشت و وقتی منفجر شد چندین سرباز اسرائیلی کشته شدند. او از زمان ۱۹ ساله بود. اسرائیلی‌ها دنبالش رفتند و دستگیر شد و ۲بار حکم ابد گرفت. پدربزرگم در زندان شکنجه شد. پدربزرگ من نه ناخن داشت و نه دندان. اسرائیلی‌ها خیلی بی‌رحمانه با او برخورد کردند. او بعد از ۱۲ سال با اجرای تبادل اسرا آزاد شد. او بعدا حکم تبعید گرفت و اجازه پیدا نکرد به فلسطین برگردد. او به سوریه رفت ولی راه مقاومت را ترک نکرد. او در سوریه و جنوب لبنان هم مقاومت کرد.

آقای احمد شما درباره جنگ‌های اخیر غزه چه تجربه‌ای دارید؟

الحدیدی: از طرف خانواده‌ام تماسی داشتم و با آنها صحبت کردم. به آنها گفتم: آنجا چکار می‌کنید؟ آنها گفتند خیلی رهایی برای بیرون رفتن نداریم. هدف آنها جای درس و پیشرفت الان این است که چطور غذایشان را تهیه کنند. غذا را تنها آنهاگالرگان می‌توانند بدهند. ما ۳۰سال است که تحت محاصره هستیم. راه دیگری برای تهیه غذا وجود ندارد. مردم زیر چادر زندگی می‌کنند و باران به آنها آسیب می‌زند.

**آقای محمد آخرین تماس شما با مادر